emẽdãdos. vñ accidit: vt apud nos mixta ſint
oīa ⁊ ĩ marco pl'a luce atqꝫ mathei. Rurſũ ĩ ma-
theo pl'a iohis ⁊ marci ⁊ ĩ ceteris reliquoꝝ q̃ in
alijs ꝓpria ſc̃ inueniant̃. Cũ itaqꝫ canones legerꝭ
q̃ ſubiecti ꝯfuſiõis errore ſblato ⁊ ſilr̃a oĩm ſci-
es: ⁊ ſingl'is ſua q̄qꝫ reſtitues. In canone pmo
concordãt q̃tuor: mathe⁹: marc⁹: lucas: iohes.
In ſecũdo tres: mathe⁹: marc⁹: lucas: In t̃cio
tres: mathe⁹: lucas: iohes. In quarto tres: ma
the⁹: marc⁹: iohes. In q̃nto duo: matheus: lu-
cas. In. vj. duo: mathe⁹: marcus. In. vij. duo
mathe⁹: iohes. In. viij. duo: lucas marc⁹. In
nono duo: lucas iohes. In decimo ꝓpria vnuſ-
q̄ſqꝫ q̃ nõ hẽnt in alijs ediderũt. Singulis vo
euãgelijs ab vno incipiẽs vſqꝫ ad finẽ librorũ
diſpar numer⁹ accreſcit. Hic nigro colore pſcri
ptus ſb ſe hꝫ aliũ ex minio diſcolorẽ numerũ: q̃
ad decẽ vſqꝫ ꝓcedẽs indicat prior numer⁹ in q̃ ſit
canone requirẽd⁹. Cũ g̃ apto codice: v̾bi grã il-
lud ſiue illõ caplm ſcire voluerꝭ cui⁹ canõis ſit
ſtatĩ ex ſbiecto nũero doceberꝭ ⁊ recurrẽs ad pn
cipia in q̃b canonũ ẽ diſticta cõgeries: eodẽqꝫ
ſtatĩ canone ex titulo frõtis iuẽto: illũ quẽ q̄re
bas numeꝝ eiuſdẽ euãgelij q̃ ⁊ ipe ex inſcptiõe
ſignat̃ inuenies: atqꝫ e vicino cetoꝝ tramitib ĩ-
ſpectis: q̃s nũeros e regiõe hẽant adnotabis: ⁊
cũ ſcierꝭ rcurres ad volumĩa ſingloꝝ ⁊ ſine mo-
ra rep̃tis nũeris q̃s añ ſignaueras: repies ⁊ lo-
co in q̃b vl' eadẽ vl' vicina dixerũt. Opto vt in
xp̃o valeas ⁊ memineris mei papa beatiſſime.

Incipit alius prologus.

Plures fuiſſe q̃ euãgelia ſcripſerũt: lucas
euãgeliſta teſtat̃ dicẽs. Qm̃ q̃dẽ multi
conati ſũt ordinare narratiõꝫ reꝝ q̃ ĩ no-
bis ꝯplete ſũt: ſic̃ tradiderũt nob q̃ ab initio ipi
viderũt ſmonẽ ⁊ miniſtrauerũt ei: ⁊ pſeuerãtia vſqꝫ
ad pñs tp̃s monimẽta declarãt: q̃ a diuſis aucto
rib edita diuſaꝝ hereſũ fuere pncipia: vt ẽ illõ
iux̃ egyptioſ: ⁊ thomã ⁊ mathiã ⁊ bartholomeũ
duodecĩ q̃ꝫ apl'orũ et baſilidis atqꝫ apolinis ac
reliq̃rũ q̃s enumerare lõgiſſimũ ẽ cũ h tm̃ im-
pñtiaꝝ neceſſe ſit dicẽ extitiſſe q̃ſdaꝫ q̃ ſine ſpũ
⁊ grã dei conati ſũt magis ordinare narratiõꝫ:
q̄ hiſtorie texere veritatẽ. Quib iure põt illud
ꝓphicũ coaptari: Ve q̃ ꝓferunt de corde ſuo: q̃
ãbulãt p⁹ ſpm̃ ſuũ: q̃ dicũt: h dicit dñs: ⁊ dñs ñ
miſit eoſ. de q̃b ⁊ ſaluator ĩ euãgelio iohis loq̃t̃
Oẽs q̃ añ me venerũt: fures fuerũt ⁊ latrones
Qui venerũt nõ q̃ miſſi ſũt. Ipe. n. ait: Venie-
bãt ⁊ ego ñ mittebã eos. In veniẽtib pſũptio
temeritatꝭ: ĩ miſſis obſequꝫ ſuitutis ẽ. Eccl'ia
aũt q̃ dñi voce ſup petrã fundata ẽ: quã ĩtrodu
xit rex ĩ cubiculũ ſuũ: ⁊ ad quã p foramẽ deſcẽ-
ſiõis occulte miſit manũ ſuã ſilr̃s damule hĩnu
loqꝫ ceruoꝝ q̃tuor volumĩa padiſi iſtar eructu-
ans q̃tuor ⁊ anglos ⁊ anulos hꝫ p q̃s q̃ſi archa
teſtamẽti ⁊ cuſtos legis dñi lignis mobilib ve

hit̃. Prim⁹ oĩm mathe⁹ ẽ publican⁹ cognõmẽ-
to leui: q̃ euãgeliũ ĩ iudea hebreo ſmone edi
dit ob eoꝝ vl' maxĩe cãꝫ q̃ in ieſũ crediderãt
ex iudeis: ⁊ nequaq̄ legis vmbra ſeccedẽte euãge
lij veritatẽ ſuabãt. Secũd⁹ marc⁹ int̃pres
apl'i petri ⁊ alexandrine eccl'ie pm⁹ ep̃us: qui
dñm quidẽ ſaluatorẽ ipe nõ vidit: ſ ea que
audierat magiſtrũ pdicantẽ iuxta fidẽ ma-
gis geſtoꝝ narrauit q̄ ordineꝫ. Terci⁹ lucas
medicus natõne ſyrus antiocẽſis: cui⁹ laus
in euãgelio: ⁊ q̃ ipe diſcipulus apl'i pauli in
achaie bithinieqꝫ partib volumẽ condidit:
quedã alti⁹ repetẽs: ⁊ vt ipe in prohemio cõ-
fitet̃ audita magꝭ q̄ viſa deſcribẽs. Vltim⁹
iohãnes apl'us euãgeliſta quẽ ieſus amauit
plurimũ: q̃ ſup pectus dñi recũbens puriſſi
ma doctrinaꝝ fluẽta potauit: ⁊ q̃ ſol⁹ de cru-
ce meruit audire: Ecce mat̃ tua. Is cũ eẽt in
aſia: ⁊ iã tũc hereticoꝝ ſemĩa pullularẽt che-
rinthi: hebiõis ⁊ cetoꝝ q̃ negãt xp̃m in carne
veniſſe: q̃s ⁊ ipe ĩ epl'a ſua ãtichriſtos vocat ⁊
apl'us paul⁹ freq̄nt̃ ꝑcutit coactus ẽ ab oib
pene tũc aſie ep̃is: ⁊ mltaꝝ eccl'iaꝝ legatiõib
de diuinitate ſaluatorꝭ alti⁹ ſcribẽ: ⁊ ad ipm vt
ita dicã: dei v̾bũ: nõ tã audaci q̄ felici teme-
ritate ꝓrũpere: vt eccl'iaſtica narrat hiſtoria
cũ a fratrib cogeret̃ vt ſcribẽt: ita facturuꝫ
ſe rñdiſſe ſi indicto ieiunio in cõe oẽs deuꝫ
dep̃carent̃. Quo expleto reuelatiõe ſaturat⁹
ĩ illud ꝓhemiũ celo veniẽs eructauit: In pn
cipio erat v̾bũ ⁊ v̾bũ erat apd deũ: ⁊ de⁹ erat
v̾bũ: h erat ĩ pncipio apud deũ. Hec igit̃ qua
tuor euangelia multo añ pdicta Ezechiel q̃ꝫ
volumẽ ꝓbat in q̃ pria viſio ita cõtexit̃ et in
medio ſilr̃tudo q̃tuor aĩaliũ ⁊ vult⁹ eoꝝ. Fa
cies homĩs ⁊ facies leonis ⁊ facies vituli ⁊ fa
cies aq̃le. Pria homĩs facies matheũ ſignifi
cat q̃ q̃ſi de homĩe exorſus ẽ ſcribẽ. Liber ge-
neratiõis ihũ xp̃i filij dauid filij abraã. Se-
cũda marcũ: in q̃ vox leonis ĩ heremo rugiẽt
audit̃: Vox clamãtis ĩ deſerto ꝑate viã dñi:
rectas facite ſemitas ei⁹. Tercia vituli: que
euãgeliſtã lucã a zacharia ſacerdote ſũpſiſſe
initiũ pfigurat. Quarta iohãnẽ euãgeliſtã
q̃ aſſumptis pẽnis aq̃le ⁊ ad altiora feſtinãs
d̾ v̾bo dei diſputat. Cetã q̃ ſequũt̃ ĩ eũdẽ ſen-
ſuꝫ ꝓficiũt. Crura eoꝝ recta ⁊ pẽnati pedes
⁊ quocũqꝫ ſpũs ibat: ibãt ⁊ nõ reuertebant̃:
⁊ dorſa eoꝝ plena ocul' ⁊ ſcĩtille has lãpades
in medio diſcurrẽtes ⁊ rota ĩ rotã ⁊ ĩ ſingl'is
q̃tuor facies. Vnde ⁊ apocalypſis iohis p⁹
expoſitionẽ vigintiq̃tuor ſeniorũ q̃ tenẽtes
citharas ⁊ phialas adorãtes agnũ dei intro-
ducit fulgura atqꝫ tonitrua. ⁊ ſeptẽ ſpũs di-
ſcurrẽtes: ⁊ mare vitreũ et q̃tuor aĩalia ple-
na oculis dicens: Aĩal primũ ſilr̃e leoni: ⁊ ſe-
cũdũ ſilr̃e vitulo: ⁊ terciũ ſilr̃e homĩ: ⁊ q̃rtũ ſilr̃e

aq̄le volātī. Et poſt paululū. Plena inq̄t erāt ocl'is: ꝛ requiē nō hēbāt die ac nocte dicētia: Scūs ſcūs ſcūs dn̄s de⁹ oīpotēs q̄ erat ꝛ q̄ ē ꝛ q̄ vētur⁹ ē: Quibꝫ cūctis ꝑſpicue oñdit: q̄tuoꝛ debere tm̄ euāgelia ſuſcipi: ꝛ om̄es apocryphoꝝ̄ venias moꝛtuis mag̃ hereticis q̄ eccleſiaſticis viuis canēdas.

Incipit argumētū i euāgeliū ſm̄ Matheū.

[a] Mathe⁹ [b] ex iudea [c] ſicut i oꝛdine pꝛim⁹ ponit: ita euāgeliū i iudea pꝛimus ſcripſit: cui vocatio ad dominū ex publicanis actibus fuit: [d] duoꝝ i generatōe xp̄i principia ꝑſumēs: [e] vni⁹ cui⁹ pꝛia circūciſio i carne: [f] alteri⁹ cui⁹ ſm̄ coꝛ electio fuit. [g] Et vtriſq̄ȝ.n. patribꝫ xp̄s. [h] Sicq̄ȝ q̄terdēario nūero trifoꝛmit poſito [i] pꝛincipiū a credēdi fide i electōis tp̄us poꝛrigēs: [k] ꝛ ex electōe vſq̄ȝ i trāſmigratiōis diē dirigēs: atq̄ȝ [l] a trāſmigratōis die vſq̄ȝ i xp̄m definiēs: [m] decurſam aduētus dn̄i oñdit gn̄atiōeȝ: [n] ꝛ numero ſatiſfaciēs ꝛ tp̄i: [o] vt ſe qd̄ eēt oſtēderet [p] ꝛ dei i ſe op⁹ mōſtrās [q] etiā i his quoꝝ gen⁹ poſuit xp̄i oꝑantis a pꝛīcipio teſtimoniū nō negaret. [r] Quaꝝ

Mathe⁹ ex iudea ꝛc. Hic eſt pꝛim⁹ ꝓlogus bt̄i hieronymi q̄ ꝓponit euangelio mathei. Qui quidē ꝓlogus diuidit in q̄tuoꝛ ptes. In pꝛima pte deſcribit euāgeliſte ſtat⁹: ſecūdo ſcribēdi mod⁹: ibi. Duoꝝ i generatiōe xp̄i. tercio hu⁹ euāgelij materia ꝑncipalis ibi: Quaꝝ oim rerū. ꝛ q̄rto vtilitas hui⁹ opis: ibi. In q̄ euāgelio vtile eſt. In pꝛia pte deſcribit euangeliſta ex nomie: cū dr̄: Mathe⁹. q̄ intꝑpretat dat⁹: q̄ꝛ int alios euāgeliſtas: ꝑmo dat⁹ eſt a deo ad ſcribendū euāgeliū ad inſtructionē oim fideliū. ſecundo deſcribit ex natiōe ꝛ pꝛia cū dr̄: b Ex iudea. q̄ꝛ natiōe fuit iudeus: ꝛ de iudea nat⁹: que quidē iudea pꝛimo dicta eſt terra chanaan: q̄ꝛ poſt diluuiū inibi habitauerūt filij chā: quibus expulſis ꝑ filios iſrl' tempoꝛe ioſue nomiata ē iudea a tribu iude: que erat ꝑncipalis ꝛ regia. tercio deſcribit q̄ntum ad oꝛdinē int euāgeliſtas cū dicit: c Sicut pꝛim⁹ in oꝛdine ponit. in oꝛdine. ſ. euāgeliſtaꝝ: ita i iudea pꝛim⁹ ſcripſit euāgeliū. Quarto deſcribit q̄ntū ad ſtatū ꝑcedentē eius ꝯuerſionē ad xp̄m. Quia aūt erat publican⁹. i. curā hn̄s de publicis actibus. erāt.n. tūc iudei tributarij romanoꝝ: ꝛ ideo illi qui colligebant tributū romanis mittendū dicebant publicani hu⁹modi cōiter ſunt cāpſoꝛes: et pecuniaꝝ numeratoꝛes. Et q̄ꝛ talia negocia vix aut nunq̄ȝ ſine peccato exerceri poſſunt vt dicit beat⁹ Grego. ideo in hoc pȝ gr̄a diuina: q̄ ex talib⁹ reuocauit matheū ad ſtatū aplicū: et hoc ē qd̄ dicit: Cui⁹ vocatio ꝛc. ſequit: d Duoꝝ in generatiōe. Hic tangit mod⁹ ſcribēdi queȝ tenuit euāgeliſta mathe⁹ i deſcriptiōe genealogie xp̄i: a qua incipit ſuū euāgeliū. Et pꝛio tangit modus ſcribēdi q̄ntū ad radiceȝ genealogie xp̄i q̄ ponit duos patres: videlȝ dauid ꝛ abraā: q̄ſi radicē genealogie hui⁹ ſicut pȝ in pꝛīcipio euāgelij: cū dicit Liber generatiōis ꝛc. Ratio aūt hui⁹ aſſignat q̄ꝛ abraā fuit ꝑmus q̄ fidē vni⁹ dei publice cōfeſſus eſt ꝛ in ſignū hui⁹ pꝛio circūciſionē accepit: que fuit ſignū diſtinguēs fideles ab infidelibus. Dauid aūt fuit pꝛim⁹ rex electus a dn̄o ſm̄ voluntatē dn̄i ad fidelem pp̄lm regendū: ſm̄ q̄ dr̄. j. Regū. xiij. Queſiuit dn̄s virū iuxta coꝛ ſuū ꝛc. Saul aūt licȝ pꝛio fuerit electus a dn̄o: hoc tn̄ nō fuit ſm̄ coꝛ dn̄i: ſed ſm̄ exactionē pp̄li: ꝓpter qd̄ dixit dn̄s ſamueli. j. Reg. viij. Audi vocē pp̄li petētis regē. ſ. ſup ſe. ſequit: Nō.n. abiecerūt te ſed me: ne regnē ſup eos: ꝛ hoc ē qd̄ dicit hiero. d Duorū in generatiōe xp̄i pꝛīcipia ꝑſumens. i. ante ſumens duos homies: videlȝ abraā ꝛ dauid: q̄ſi principia ꝛ radices genealogie xp̄i. ſequit: e Unius cui⁹ circūciſio ꝛc. i. ipſius abrae: q̄ pꝛio accepit circūciſionē vt dictū eſt. f Alteri⁹ cuius ſm̄ coꝛ electio ꝛc. i. ipi⁹ dd̄ q̄ electus pꝛimo fuit rex a dn̄o: vt dictuȝ eſt. g Ex vtriſq̄ȝ eīn pr̄ib⁹ xp̄s. i hoc reddit cauſa ꝑdicti. q. d. ꝓpter hoc abraā ꝛ dauid ponūt pꝛīcipalit radix genealogie chriſti: q̄ꝛ chriſtus naſci debebat ex pr̄iarchis ꝛ regib⁹ tanq̄ȝ eis ꝓmiſſus. h Sicq̄ȝ q̄terdenario. Hic tangit modū ſcribēdi genealogiā xp̄i q̄ntū ad deductōnē ex ꝑdictis duobus pr̄ibus ſeu pꝛīcipijs q̄ꝛ euāgeliſta ponit tres quaterdenas. Una fuit in tp̄e in quo pp̄lus eſt gubernatus per iudices: ſecūda in tp̄e quo gubernatus eſt per reges: ꝛ tercia in tempoꝛe quo gubernat⁹ eſt ꝑ ſacerdotes ꝛ hoc eſt quod dicit:

h Sicq̄ȝ quaterdenario trifoꝛmit poſito. i. in tribus tempoꝛibus q̄bus trifoꝛmit gubernatus eſt populus. ſequit: i Pꝛincipiū credendi fideȝ in electionis tp̄us poꝛrigēs: quia pꝛia quaterdena incipit ab abraam qui pꝛimus fideȝ vni⁹ dei publice ꝯfeſſus eſt: ꝛ terminat i dauid: qui pꝛim⁹ electus eſt in regeȝ a dn̄o: vt dictū eſt.

k Et ex electōne vſq̄ȝ in trāſmigratiōis diem dirigens. quia ſecūda quaterdena incipit a dauid excluſiue: ꝛ terminatur in iecconia filio ioſie in trāſmigratione babylonis. ſequitur: l A tranſmigrationis die ꝛc. quia tercia quaterdena incipit a tranſmigratione babylonis ꝛ terminat in chꝛiſtum. m Decurſam ꝛc. decurſam dicit: quia deſcribit genealogiam chꝛiſti deſcendendo: Lucas autem ecōtrario aſcendendo. ſequitur: n Et numero ſatiſfaciens ꝛ tempoꝛi: quaſi diceret i hoc q̄ ſic deſcripſit genealogiaȝ per tres quaterdenas ſatiſfecit numero: quia poſuit numeros cōuenientes myſterio chꝛiſti: quia per quaterdenam: que componit ex quatuoꝛ et decem ſignificatur lex chꝛiſti que decurrit per quatuoꝛ euangelia: ꝛ lex moyſi que decurrit ꝑ decem legis ꝑcepta Per ternarium vo ſignificatur myſteriū trinitatis qd̄ fuit traditum in vtraq̄ȝ lege: ſed in noua lege magis explicite: ꝛ ſic patet qualiter euangeliſta ſatiſfecit numero. Satiſfecit etiā tempoꝛi: q̄ꝛ per tres quaterdenas deſcripſit tres generatiōes illius populi in diuerſis tempoꝛibus. ſequit o Ut et ſe quod eſſet oſtenderet: quaſi diceret in ſcribendo euangeliū chꝛiſti matheus oſtendit ſtatum ſuuȝ: quia ibidem deſcripſit vocationeȝ ſuam ex publicis actibus ad ſtatum apoſtolicū. p Et dei in ſe opus monſtrans. q̄ꝛ in hoc oſtēdit operationē dei vocātis ipſum ꝑ ſuā miſericoꝛdiā. q Etiā i his ꝛc. Hoc ē dictū q̄ filꝫ in abraā ꝛ dauid q̄ electi ſunt a deo ab antiquo: vnus ad fidē: alter ad regnū dei operationē oſtēdit. Conſtrue ergo ſic litterā Etiā nō negaret. minus dicit ꝛ plus ſignat. i. cōcederet ſeu declararet. Teſtimoniū chꝛiſti operantis. ſ. per gratiā. A pꝛincipio. i. ab antiquo. In his quoꝛum genus poſuit chꝛiſti. i. deſcribendo genealogiā chꝛiſti. Et hoc fuit in dauid ꝛ abraam quos poſuit radices genealogie chꝛiſti. r Quarum omniū rerum ꝛc. In hac parte Hiero. oſtēdit intentionem principalē euangeliſte mathei: ſeu ſubiectum ſui euangelij: quia genealogiam oꝛdinate ab abraā vſq̄ȝ ad chꝛiſtum deſcripſit: vt oſtenderet q̄ ipſe chꝛiſtus eſt verus homo ꝛ verus deus qui ſm̄ humanitateȝ nat⁹ ē de muliē: paſſus i cruce: vbi oia peccata nr̄a deleuit ꝛ reſurgens a moꝛtuis nos ꝑ adoptionē i filios dei regenerauit